

# קצחות פדרואליים של התנועת פרושה

להקת בת שבע. "קיר", מאת אוֹהֶד נַהֲרִין, מוזיקה "נקמת הטרקטור" ואֹהֶד נַהֲרִין. מרכז סוזן דלאל

"ב'יט" הפעימה המהדרה של הרוק, האנרגיה המשולחת, כמו צעקה גורלה – הוא הדימוי הבסיסי של הערב. על במה ריקה וחשופה (עיצוב של אילתית רפואי) התאורטה היפפה של במבי קורעת את החושך, לעיתים ברכות, לעיתים כמו בקירות של אור.

מתוך שפע המראות והקולות בולטים כמה קטעים במיוחד: בת' חילה מרש ריקודי, שבו אנשים קמים ונופלים וממשיכים לרוקוד, ואחריך סצינה משפחתייה ליד שולחן, שמחינה רגשיות היא הטעונה ביותר (כבריצוע מצוין של חיים און בעיקר, עם תמי ויניג, דוד טי-טציג'ל ושוליה בוטני).

הקיצונות של המוזיקה מובילת גם לקיצוניות גופנית. הדימוי הבסיסי של התנועה הוא הייזוקות, התקפלות פנימה, ומעין כוח חיצוני התולש וקורע איברים מן הגוף – رجالים מוגבהות נבעות החוצה, ורוות וראשים מיטלטלים – הכל חולפי ובכווצמה גורלה.

הकוטב השני הוא כמעט דרמה. מחול פיסולי כמו הראות המורחי ברוחו, כשורות הרקננים יוצרים מבנים סימטריים ומסתוריים.

יש דבראמין וכי בקצחות הפרומים של התנועה הפרועה הו. הדבר מוקרטיות המוחלתת של הדימוי "הרוק" נותרת לרקננים מרחב מהייה בעיקר במחול האחרון, שהיה שיר תחילת לחירות הגות, אבל מטביעה את הקווים היוצרים יהודים שריאנו בעבר אצל נהرين. בכלל זאת עבר מיוחד במנינו. כדי לראות.